

13 Αυγούστου 2014

Μήνυμα του Ποιμενάρχου μας κ.Παύλου, επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου 2014

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ελληνικη δημοκρατια

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ 2 - 166 73 - ΒΟΥΛΑ Τηλ. 210-9658849 fax: 210- 9657210

Άριθμ. Πρωτ. 834 Έν Βούλα τῆ 1η Αύγούστου 2014

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ Τῆ ΕΟΡΤῆ

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 2014

Πρός

τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ,
Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ,

ἡ ἱερὰ καί εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην
τοῦς πιστοῦς».

Ἡ ὑμνολογία τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς,

μέ αὐτόν τόν δοξολογικόν πρὸς τὴν Παναγία τρόπο, δίνει ἕναυσμα στὴν πανήγυρι.

Μέσα στά τροπάρια τῆς ἑορτῆς,

δέν διατυπώνεται ἀόριστα

κάποια θρησκευτικὴ πίστη,

ἀλλὰ ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας,

γιά τὴν Παναγία .

Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι νὰ μιᾶμε γιὰ θρησκεία, κι ἄλλο πρᾶγμα νὰ ὁμιλεῖ μέσα στὴν
καρδιά μας, ἡ πίστη καί ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ τροπάρια τῆς κάθε ἑορτῆς, καί τὰ τροπάρια τώρα τῆς Κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου, δέν εἶναι ἀπλῶς θρησκευτικοὶ ὕμνοι,

ἀλλὰ εἶναι τροπάρια τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Καταβασία τῆς πρώτης ὠδῆς τῆς ἑορτῆς

ἀκούεται σάν ἕνα γνώριμο δημοτικὸ τραγούδι:

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καί εὐκλεῆς,

Παρθένε, μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο,

πρὸς εὐφροσύνην τοῦς πιστοῦς...».

Ἡ ἁγιασμένη μορφή τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας,

ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

ἔλεγε πὼς τὰ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας,

εἶναι τὰ τραγούδια τοῦ Θεοῦ.

«Στολισμένη μέ τῇ θείᾳ δόξᾳ, ἡ ἱερὴ καί δοξασμένη

Παρθένε, μνήμη σου, σύναξε ὅλους τοῦς πιστοῦς,

γιά νὰ γιορτάσουν μέ χαρά...».

Οἱ πανηγύρεις τῆς Ἐκκλησίας,

εἶναι οἱ συνάξεις τῶν πιστῶν στὴ μνήμη τῶν προσώπων

καί τῶν γεγονότων τῆς πίστεως,

ὄχι κάποιων ἰδεολογιῶν ἢ πολιτικῶν σχημάτων,

ἀλλὰ τῶν προσώπων καί τῶν γεγονότων.

Ἡ Ἐκκλησία δέν ἑορτάζει τὴν ἐλευθερία,

ἀλλὰ τόν Ἅγιο Ἐλευθέριο,

ὄχι τήν εἰρήνην, ἀλλά τήν Ἁγία Εἰρήνην,
ὄχι τήν Μητέρα, ἀλλά τόν Εὐαγγελισμό
καί τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
ὄχι τόν ΟΗΕ καί τίς ἔνοπλες δυνάμεις,
ἀλλά τό Πάσχα, τά Χριστούγεννα καί τίς οὐράνιες δυνάμεις.
Ἡ Ἐκκλησία δέν προσφέρει κάποια
θεωρητική καί ἰδεολογική διδασκαλία,
ἀλλά κήρυγμα γεγονότων καί πράξεων ζωῆς,
τοῦ βίου τῶν Ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Θεοτόκου.
Στήν Ἐκκλησία ἡ ἀγιότητα
δέν εἶναι μία ἀφηρημένη ἔννοια,
ἀλλά ὑπάρχουν ἅγιοι ἄνθρωποι.
Δέν προβάλλεται μιά ἀόριστη πίστη,
σέ κάποιο «ὑπέρτατο ὄν», ἀλλά ἡ πίστη,
στήν Ἁγία καί Ὁμοούσιο καί Ζωοποιό καί Ἀδιαίρετη Τριάδα.
Ἄς ἀκολουθήσουμε γιά λίγο,
τόν βιωματικό ῥυθμό μερικῶν τροπαρίων τῆς ἑορτῆς,
πού μᾶς καλοῦν σέ ἀγιασμένη πράξη ζωῆς.

«Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη».
Ὅπως ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο,
ἔτσι καί ἡ Θεοτόκος,
μέ τήν ἀγνότητα καί καθαρότητά Της, νίκησε τόν θάνατο.
Γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης:
«Τή φύσιν τήν ἀνθρώπινην τή νίκησες,
κατά τή διάρκειαν τῆς ζωῆς σου,
καί στό θάνατό σου μιμήθηκες τό Χριστό».
Κεντρικό μήνυμα τῆς ἑορτῆς,
ἀναδεικνύεται ἡ νίκη πάνω στό θάνατο.

«Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινη ἀκράδαντον,

τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ».

Ὅσοι σήμερα τιμοῦν τὴν Παναγία,
μένουν ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό,
πού εἶναι «Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία» (Α΄Κορ. 1,24),
καὶ ἀποκτοῦν σταθερότητα στὴν πορεία τῆς ζωῆς τους.
Στό πρῶτο κεντρικό μήνυμα τῆς ἑορτῆς,
πού εἶναι ἡ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου,
προστίθεται καὶ ἡ νίκη πάνω στίς ταραχές τοῦ βίου μας.

«Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρωσ ἀντιταπτόμενος,
τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε,
τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ».

Ἡ Παναγία, ἐπειδὴ ἀγαποῦσε τόν Θεό,
εἶχε θεόπνευστη λογική
καὶ ὑπερέβαινε τὴ φθαρμένη λογική τοῦ κόσμου,
πού εἶναι γεμάτη ἀπό θυμό καὶ ὀργή.
Στό σημεῖο αὐτό προβάλλεται
τό ξεπέρασμα τῆς φθαρμένης λογικῆς τῶν διανοητῶν τοῦ κόσμου.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ».

Ἡ Παναγία εἶναι τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου,
πού ἔγινε κατὰ χάρη ἀναμάρτητος
καὶ κάθε κίνηση καὶ πράξη του
εἶναι πνευματοφόρος
καὶ ὁ λόγος του εἶναι θεοφόρος.

Ἡ κοινωνία μας εἶναι γεμάτη ἀπό λόγια κενά καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου, μέ λόγια
στεῖρα πλανοῦν τούς λαούς καὶ τούς καταπιέζουν. Μέσα ἀπό τὴν ἑορτὴ
προτείνεται ἡ κάθαρση τοῦ λόγου καὶ τῆς λογικῆς.

«Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ὡδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε».
Καλοῦνται ὅλοι ἐκεῖνοι, πού ἔχουν παρθενία νοός καὶ δέν ἀποδέχονται τίς
προτάσεις τοῦ πειρασμοῦ, νά λειτουργήσουν μιά ὁμόηχο δοξολογία νίκης κατὰ τῶν
πειρασμῶν.

Τό ἀπρόσβλητον καὶ ἡ παρθενία τοῦ νοός,
μέσα ἀπό τὴ βιωματική ἐμπειρία τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας,
ἀναδεικνύονται, ὡς πρωτογενῆ στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

«Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιών

ἠπείγοντο». Οἱ ἑορτές τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἑορτές ὅλης τῆς κτίσεως, οὐρανοῦ καὶ ἐπιγείου.

Ἡ γῆ ζεῖ τὰ οὐράνια καὶ τὰ οὐράνια μετέχουν στά ἐπίγεια. Ἡ ἑορτὴ δίνει τὴ μοναδικὴ ἐμπειρία τοῦ ξεπεράσματος τῆς μοναξιάς.

Ἡ ἀπελπισία εἶναι νόσος τῶν ἀποκλεισμένων, στά ἐπίγεια καὶ μόνο προβλήματα.

Λύσεις στά ἐπίγεια δέν ὑπάρχουν, χωρὶς τὴν ἐνατένιση τῶν ἐπουρανίων.

«Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν».

Ἡ Θεοτόκος μέ τὴ ζωὴ Της, καὶ τὴ συμμετοχὴ Της στό ἔργο τῆς Θείας οἰκονομίας, ἔδωσε ἀπαντήσεις στους προβληματισμούς καὶ τὰ καθημερινὰ ἀδιέξοδα τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ ὁ ἀπεριόριστος Θεός ἐχώρεσε, ἀπό ἄκρα συγκατάβαση καὶ ταπείνωση, μέσα στή μήτρα τῆς Θεοτόκου, μέ τόν ἴδιο τρόπο, μέ συγκατάβαση καὶ ταπείνωση, εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπίζονται τὰ φαινομενικά ἄλυτα λεγόμενα προβλήματα τοῦ κόσμου.

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ εἶναι παγκόσμια καὶ οἰκουμενική. Ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου καὶ τὴν Ὁρθοδοξία μας, πού τὴν ἑορτάζει πανηγυρικά.

Σέ ἕναν κόσμο βαθιά κουρασμένο,

πού γιὰ ἀνάπαυση καὶ πνευματικὴ ἀνάταση,

δέν προσφέρει τίποτε πέρα ἀπό τίς φθαρτές

καὶ αἰσθησιακές καὶ μόνο ψευτοχαρές,

ἡ Ἐκκλησία προσφέρει τό «σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Πρόκειται γιὰ τὴν καθολικὴ μεταμόρφωση ὅλης τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ, μέ κέντρο τό πρόσωπο τῆς Παναγίας,

ἀνοίγει ἀγιασμένες προοπτικὲς προσωπικῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ δυναμικῆς παρεμβάσεως στό κοινωνικὸ περιβάλλον,

στό ὁποῖο ἐμπράκτως ἀπέτυχαν οἱ κοινωνικοὶ καὶ πολιτικοὶ φορεῖς.

Ἄς εὐχηθοῦμε, μέ τίς πρεσβεῖες Της,

νά ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμά Της,

προκειμένου νά ζοῦμε κάθε ἡμέρα, ὡς ἀληθινὸς λαὸς Της.

Μέ πατρικὲς ἐόρτιες εὐχές, ἐν Κυρίῳ,

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης Σας

† Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ό Α΄